

Sygn. akt III CSK 136/05

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. Ł.

przy uczestnictwie I. L. i K. S.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki I. L. oraz skargi kasacyjnej uczestniczki K. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 21 czerwca 2005 r.,

**odrzuca obie skargi kasacyjne.**

## Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 18 stycznia 2005 r. znoszące współwłasność nieruchomości w ten sposób, że kwotę zasądzoną w nim tytułem pożytków należnych wnioskodawcy K. Ł. od uczestniczki postępowania I. L. obniżył do kwoty 3 567 zł, a w pozostałej części apelację uczestniczki oddalił oraz oddalił apelację uczestniczki postępowania K. S.

Postanowienie Sądu Okręgowego uczestniczki postępowania zaskarżyły skargami kasacyjnymi.

Uczestniczka K. S. określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 153 165 zł., a I. L. na kwotę 194 700 zł. Obie uczestniczki zarzuciły naruszenie art. 212 § 3 k.c. polegające na zasądzeniu od nich na rzecz wnioskodawcy dopłat oraz zwrotu pożytków bez uwzględnienia ich możliwości zarobkowych oraz naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 386 § 6 k.p.c., 382 k.p.c. Skarżące wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519<sup>1</sup> § 4 pkt 4 k.p.c., od postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Sprawy o zniesienie współwłasności dotyczą zazwyczaj zróżnicowanych, często sprzecznych, interesów majątkowych uczestników. Z natury tych spraw wynika, że interesy majątkowe poszczególnych uczestników ograniczają się do wysokości udziałów w majątku poddawanym podziałowi. W wypadku zaskarżenia postanowienia, na mocy którego sąd dokonał podziału, wartością przedmiotu zaskarżenia jest nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek

zaskarżenia dotyczy. W wyjątkowych sytuacjach, np. gdy uczestnik podważa samą zasadę (dopuszczalność) zniesienia współwłasności albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów w wysokości przekraczającej wartość udziału, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość udziału (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60 lub z dnia 23 czerwca 2004 r. V CK 157/04, niepubl.)

Sąd Rejonowy ustalił wartość przedmiotu współwłasności na kwotę 194 700 zł. Wartość nieruchomości przypadającej uczestniczkom w częściach równych, po 1/2, ustalił na kwotę 130 900 zł. Udział każdej uczestniczki odpowiada zatem wartości 65 450 zł. Ustalenia Sądu Rejonowego, dokonane w powyższym zakresie Sąd Okręgowy uznał za prawidłowe i przyjął za własne.

W skargach kasacyjnych uczestniczki nie podważały dopuszczalności zniesienia współwłasności, lecz zaskarżyły postanowienie Sądu Okręgowego w części zasądzającej od nich na rzecz wnioskodawcy dopłaty i zwrot pożytków. Udział każdej uczestniczki może być zatem zwiększony o kwotę zasądzonych od niej dopłat i pożytków.

W tej sytuacji należy uznać, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną I. L. może wynosić najwyżej kwotę 85 792 zł, a wartość przedmiotu zaskarżenia skargą K. S. – kwotę 87 715 zł, tyle bowiem – wraz z pożytkami i dopłatami – wynoszą wartości ich udziałów w znoszonej współwłasności nieruchomości.

Zważywszy, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, dotyczącym wprowadzenia kasacji, ale zachowującym aktualność po nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego wprowadzającej w miejsce kasacji skargę kasacyjną, dopuszczalna jest kontrola wartości przedmiotu zaskarżenia wskazana przez stronę (uczestnika) w skardze kasacyjnej, należało stwierdzić, iż wartości przedmiotu zaskarżenia w skargach kasacyjnych uczestniczek I. L. i K. S. są niższe od wskazanej w art. 519<sup>1</sup> § 4 pkt 4 k.p.c., zatem obie skargi są niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił je, jak w sentencji (art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

db